

Sygnatura akt VI Ka 246/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **9 maja 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Agata Gawron-Sambura

Sędziowie SSO Krzysztof Ficek (spr.)

SSR del. Małgorzata Peteja-Żak

Protokolant Natalia Skalik-Paś

przy udziale Jolanty Mandziej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2014 r.

sprawy **R. B., syna H. i K.**

ur. (...) w G.

oskarżonego z art. 178a§1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżyciela publicznego i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 20 stycznia 2014 r. sygnatura akt IX K 1717/13

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że obniża do 3 (trzech) miesięcy karę pozbawienia wolności orzeczoną w punkcie 1;
2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
3. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 246/14

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 20 stycznia 2014 roku sygn. akt IX K 1717/13 apelację wniósł obrońca oskarżonego R. B. i prokurator.

Obrońca zaskarżył orzeczenie Sądu I instancji w punktach 1 i 2. Wyrokowi zarzucił:

- obrazę przepisów prawa materialnego, mającą wpływ na treść wydanego orzeczenia, a to art.178a § 1 kk i art.69 § 1 i § 2 kk w zw. z art.70 § 1 pkt 1 kk, sprowadzającej się do wymierzenia oskarżonemu kary nieznannej przepisom kodeksu karnego;
- obrazę przepisów postępowania, a to art.335 § 1 kpk sprowadzającej się do wydania wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie oskarżonemu kary z nim niezgodnionej;
- rażąco niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu.

Podnosząc te zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w punktach 1 oraz 2 i wymierzenie oskarżonemu kary zgodnie z wnioskiem z art.335 § 1 kpk prokuratora Prokuratury Rejonowej G. Z. w G. z dnia 6 listopada 2013 roku, tj. kary 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Oskarżyciel publiczny zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na korzyść oskarżonego R. B.. Zarzucił:

- obrazę prawa materialnego – art.178a § 1 kk, polegająca na orzeczeniu względem R. B. za czyn z art.178a § 1 kk kary wykraczającej poza granicę zagrożenia ustawowego przewidzianego za ten czyn, a mianowicie 3 lat pozbawienia wolności, podczas gdy maksymalna kara pozbawienia wolności przewidziana przez ustawodawcę za to przestępstwo wynosi 2 lata;
- obrazę przepisów postępowania – mającą wpływ na treść orzeczenia – tj. art.335 § 1 kpk w zw. z art.343 § 7 kpk, polegającą na skazaniu na posiedzeniu w przedmiocie rozpoznania wniosku w trybie art.335 kpk R. B. na karę pozbawienia wolności w innym wymiarze, niż wnioskowany przez prokuratora i uzgodniony z oskarżonym, podczas gdy odmowa uwzględnienia wniosku w trybie art.335 kpk obligowała sąd do rozpoznania sprawy na zasadach ogólnych.

Prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy stwierdził, co następuje :

Obie apelacje w przeważającym zakresie zasługiwały na uwzględnienie. Sąd odwoławczy nie uwzględnił jedynie tego zarzutu apelacji obrońcy, który sprowadza się do stwierdzenia, że Sąd Rejonowy wymierzył karę nieznaną przepisom kodeksu karnego (takie uchybienie musiałoby stanowić bezwzględna przyczyna odwoławcza z art.439 § 1 pkt 5 kpk), a nadto nie podzielił wniosku środka odwoławczego prokuratora o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Nie budzi żadnych wątpliwości naruszenie przez Sąd I instancji prawa materialnego - art.178a § 1 kk oraz uchybienie przepisom postępowania karnego, a to art.335 § 1 kpk w zw. z art.343 § 7 kpk. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd meriti przyznał się do omyłki i wskazał, że błędnie zamiast wnioskowanej przez prokuratora, uprzednio uzgodnionej z oskarżonym, kary 3 miesięcy pozbawienia wolności orzekł karę 3 lat pozbawienia wolności. Wynika z tego, że intencją Sądu Rejonowego było orzeczenie kary zgodnie z wnioskiem oskarżyciela publicznego, o czym dodatkowo może świadczyć, iż pozostałe rozstrzygnięcia są z nim w pełni zgodne.

Jest oczywiste, że skoro czyn z art.178a § 1 kk zagrożony jest m.in. karą pozbawienia wolności do lat 2, to wymierzenie kary 3 lat pozbawienia wolności jest naruszeniem tego przepisu. Nie stanowi natomiast orzeczenia kary nieznannej ustawie, gdyż kodeks karny przewiduje karę pozbawienia wolności, ale nie w takim wymiarze za przestępstwo przypisane oskarżonemu. Przyjmuje się w orzecznictwie, że w przypadku bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art.439 § 1 pkt 5 kpk chodzi wyłącznie o karę lub środek w ogóle nieznanymi polskiemu systemowi prawnemu, czyli rodzajowo niesfunkcjonujący w polskim prawie karnym (zob. np. w. SN z 8 listopada 1989 r., V KRN 267/89, OSNKW

7-12/1990, poz. 32). Poza sporem jest i to, że jeśli sąd nie akceptuje wniosku prokuratora złożonego w trybie art.335 kpk, czyli nie zachodzą podstawy do jego uwzględnienia, sprawa podlega rozpoznaniu na zasadach ogólnych. Zastrzec przy tym trzeba, że w niniejszej sprawie de facto nie było wolą Sądu Rejonowego nieuwzględnienie złożonego wniosku (patrz: uzasadnienie zaskarżonego wyroku).

Kwestią ostatnią pozostało czy Sąd odwoławczy powinien zmienić zaskarżony wyrok, czy też orzeczenie to uchylić i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania. Mając na uwadze, że zmiana wyroku jest uwzględnieniem stanowiska prokuratora, oskarżonego i jego obrońcy oraz wynikającą z uzasadnienia wyroku wolą Sądu Rejonowego pełnego uwzględnienia wniosku złożonego w trybie art.335 kpk, a nadto stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w uchwale 7 sędziów z dnia 25 września 2013 roku I KZP 5/13, iż kontrolę instancyjną wyroku wydanego w trybie określonym w art. 343 kpk, poza modyfikacją wynikającą z art. 434 § 3 kpk, przeprowadza się na zasadach ogólnych, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone orzeczenie poprzez obniżenie do 3 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie 1.

Sąd odwoławczy nie stwierdził podstaw do innych zmian zaskarżonego wyroku. Zatem pozostałe rozstrzygnięcia, w tym decyzja o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności – teraz już wymierzonej w prawidłowej wysokości, zostały utrzymane w mocy. Całość rozstrzygnięcia o karze nie budzi zastrzeżeń z punktu widzenia adekwatności do stopnia zawinienia oskarżonego i społecznej szkodliwości czynu oraz czyni zadość potrzebom oddziaływania kary na oskarżonego i ogół społeczeństwa.

Na zasadach słuszności Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa.